

PAOLA ALCIONI, ANTONIMARIA PALA

Addia

Romanzu

Colletzione “paberiles” – Condaghes, 2004 – pp. 224, €9,00

RUGHESARTAS, 1999 – Isboidende dae sos pabiros antigos su frundaghe de una cunfraria, duos istudiosos agatant una partidura pro coru iscrita in su 1500. Is fueddus asuta de is pentagramas, perou, fuit in língua sarda e no fuit cussus de unu cantigu religiosu. Apitzus de calincuna lîtera, ‘nci fuit signus misteriosus...

RUGHESARTAS, 1567 – Cando sa fémina chi gramant Addia si cuminigat cun sa terra sua comente chi siat un’óstia, Lenaldu Arce si torrat a sonniare sa prufessone de sos mortos. Ma cussa noti su sonnu malu est prus arorosu...

Chini est Tresojos? Poita su Papa Nieddu de sos zesuitas brivat de impreare sa limba sarda in sos collézios?

Isbologhende in sos séculos e in sos fatos s’istória de Addia e de sa Sardigna, sa variedadi logudoresa e cussa campidanesa de sa língua sarda s’intrèverant e s’amesturant fintzas a si torrai a língua única, imberiendi sa metàfora de s’unidadi de sa natzioni.

Paola Alcioni, castedda, bincidora de is prémius prus importantis de poesia in língua sarda (Ozieri, Pasada, Romângia), at publicau – in italiano – *La stirpe dei re perduti* e, po piciocheddus, *Il segreto della casa abbandonata*.

Antonimaria Pala, de Torpè in sos úrtimos annos s'est ponzende a sa proa cun sa poesia e sa prosa in limba sarda, retzende reconnoschimenti bonos. Custa est sa prima borta chi púbricat.

Cun is traballus fatus – ponendi impari campidanесu e logudoresu – in cust'annu e mesu ant bintu duos primos prémios de poesia (Ossi, Olbia) e unu segundu prémiu in “Su Casteddu ‘e sa fae” de Pasada, pro contos.